

În anul 1979, în timpul unei discuții de după pelerinajul de vară, Părintele Serafim Rose le-a vorbit fraților și surorilor într-un Hristos despre simplitate. El întâlnește virtutea aceasta chiar înainte de a se fi convertit, în scrierile înțelepților chinezi precreștini care, prin observarea și prin contemplarea rânduielilor zidirii, au înțeles că simplitatea și smerenia sunt „calea cerului”. În Dumnezeu-Omul Iisus Hristos el aflase întrupată această „Cale” și auzise chemarea: De nu vă veți întoarce și să fiți precum pruncii, nu veți intra în împărăția cerurilor (Mt. 18,3).

„Un filozof păgân din China, pe nume Lao Tî”, le spunea Părintele Serafim fraților și surorilor, „învăța că lucrurile cele mai slabe biruiesc pe cele mai puternice. Și avem un exemplu în acest sens chiar aici, în mănăstirea noastră. Stejarii care sunt foarte tari și nu se îndoaie, mereu sunt culcați la pământ, iar ramurile lor se frâng și cad; în timp ce pinii, care sunt mai supli, cad destul de rar înainte să moară.

Ceea ce înseamnă că a te îndoi este un semn de tărie. Același lucru se poate vedea și în viața omenească. Cel care crede în ceva în așa fel încât ar fi în stare să-ți taie capul dacă nu ești de

acord cu el, nu face decât să-și arate slăbiciunea, fiind așa de nesigur pe sine, încât trebuie să te convertească că să fie sigur că el însuși crede”.

10. „O MICĂ DOZĂ REGULATĂ DE LUMESC POATE ACȚIONA ASEMENEA UNUI VACCIN CARE SĂ DUCĂ ÎN CELE DIN URMA LA IMUNITATE FATĂ DE ATRACȚIILE LUMEȘTI”

Într-un rând m-a rugat să-l duc pe Theofil să vadă Don Giovanni de Mozart la Opera din San Francisco, ceea ce am și făcut. Altădată m-a rugat să-l duc la Doctor Faustus de Marlowe, la Ashland. Cunoștea foarte bine aceste opere și chiar mi-a dat indicații ce lecții se pot învăța din ele, ca să le împărtășesc lui Theofil. De fiecare dată îmi cerea un raport amănunțit despre cum a reacționat Theofil (sau alții), dacă au prins esențialul.

Îmi amintesc și cum îl încuraja Părintele Serafim pe Michael Anderson să citească Platon și alți filozofi, discutând totul cu el în amănunt, pe măsură ce Michael își croia drum cu multă trudă prin textele cu pricina. Părintele Serafim îi arăta cum toate acestea se legau de ortodoxie și de patristică.

Sursa: Ieromonah Damaschin, *Fragmente din „Viața și lucrările Pr. Serafim Rose”*, Editura Sophia, București, 2005

Miercuri / 13 septembrie	18:00	Vecernia și Litia
Joi / 14 septembrie	08:00	Utrenia, Sfânta Liturghie → Înălțarea Sfintei Cruci
Sâmbătă / 16 septembrie	18:00	Vecernia
Duminică / 17 septembrie	08:00	Utrenia, Sfânta Liturghie

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

Pentru buletinul online abonarea se face pe site: www.sfantul-ilie.ro

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

*Nimic nu este pierdut cât timp credea și în picioare,
cât sufletul nu abdică și capul se ridică din nou.*

(Părintele Arsenie Papacioc)

Nr. 222 / 10 septembrie 2017

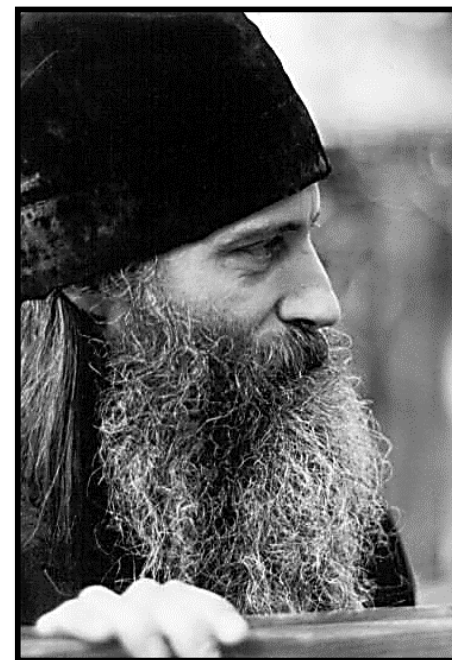
CUVINTE ÎNSEMNATE

1. „ESTE MAI TÂRZIU DECÂT CREDEȚI! GRĂBIȚI-VĂ DECI CA SĂ FACEȚI LUCRAREA LUI DUMNEZEU”

Această ultimă afirmație avea, desigur, o semnificație apocaliptică, pentru că Părintele Serafim Rose simțea cu tărie că tulburările din vremurile din urmă vor veni cât de curând și peste America, așa cum se abătuseră asupra Rusiei. Însă afirmația poate să fi avut și un înțeles mai personal pentru Părintele Serafim. Privind în urmă, Părintele Gherman a spus: ‘Se purta ca un obsedat. «Este mai târziu decât credeți» – aceste cuvinte reveneau pe buzele lui tot timpul, ca la un disc stricat.

2. „FIECARE DIN NOI ESTE POTENȚIAL UN IUDA”

În 1982, cam cu jumătate de an înainte de moartea sa, Părintele Serafim a vorbit din nou despre primejdia de a lăsa părerea noastră să-L umbrească pe Dumnezeu și voia Sa pentru viețile noastre. Era Miercurea Mare, ziua în care Biserica

**PĂRINTELE
SERFAIM ROSE**

1934 – 1982

COFONDATOR AL MĂNĂSTIRII
SFÂNTUL GHERMAN DE ALASKA
PLATINA, CALIFORNIA.

pomenește trădarea lui Hristos de către Iuda; și Părintele Serafim a ținut o predică despre felul în care „inima săracă” a lui Iuda, ascunzându-se în spatele unei măști a cinstei, i-a prilejuit să-L predea pe Dumnezeu pentru răstignire pe cruce. După ce a citit pasajul indicat în cap. 26 al Sf. Matei, Părintele Serafim a început:

În acest pasaj al Scripturii, citim cum, pe când Domnul nostru se pregătea pentru patima Sa, s-a apropiat de El o femeie și L-a uns cu mir de mare preț; și este foarte mișcător cum Domnul nostru a primit asemenea iubire de la oameni simpli. Dar în același timp Iuda – unul dintre cei doisprezece care erau cu El – a privit această faptă și ceva în inima lui s-a schimbat. Acesta a fost în mod evident ‘ultimul fir de pai’, pentru că Iuda era cel ce a primit plata banilor și s-a gândit că era preț de sânge. Vedem judecata logică care se desfășoară în mintea sa. Îl auzim gândind despre Hristos: ‘Am crezut că omul acesta este cineva important. El risipește banii, nu face lucrurile bine, el crede că este foarte important ...’ și tot felul de idei mărunte asemănătoare, pe care i le pune diavolul în minte. Și cu patima lui (principala lui patimă era iubirea de bani), a fost prins de diavol și determinat să-L trădeze pe Hristos. El nu a vrut să-L trădeze pe El; el voia bani. El nu s-a păzit și nu și-a răstignit patimile.

Oricare dintre noi poate fi exact în acea situație. Trebuie să ne uităm la inima noastră și să vedem prin care dintre patimile noastre ne va prinde diavolul pentru a ne determina să-L trădăm pe Hristos. Dacă considerăm că

suntem superiori lui Iuda – că el a fost un fel de „țăcănit” și noi nu suntem – greșim. Ca și Iuda, fiecare dintre noi are patimi în inimă. De aceea, să ne uităm la ele. Putem fi prinși cu iubirea pentru curăție, cu iubirea pentru corectitudine, cu iubirea pentru un simț al frumosului: oricare dintre micile noastre greșeli de care ne ținem poate fi un lucru cu care diavolul ne poate prinde. Fiind prinși, putem începe să ne justificăm această stare ‘în mod logic’ – pe baza patimii noastre. Și de la acel proces ‘logic’ de gândire Îl putem trăda pe Hristos, dacă nu ne păzim și începem să ne dăm seama că suntem plini de patimi, că fiecare dintre noi este potențial un Iuda. De aceea, când apare prilejul – când începe patima să lucreze în noi și în mod logic, începe să se dezvolte din patimă în trădare – ar trebui să ne oprim acolo și să spunem ‘Doamne, miluiește-mă pe mine, păcătosul!’.

3. „PAI E LIMPEDE CĂ-I ORTODOX, DAR OARE ESTE CREȘTIN?”

Propovăduind ortodoxia lăuntrică a inimii, Părintele Serafim atrăgea atenția asupra calculului și atitudinii critice. El socotea că această ispită ține de urmarea înțelepciunii de afară. „Uneori”, spunea el, „zelul nostru pentru Ortodoxie poate fi atât de exagerat, încât ne duce la situații similare cu cea care a făcut-o pe o bătrână rusoaică să remarce referitor la un entuziasm convertit american: „Pai e limpede că-i ortodox, dar oare este creștin?” A fi ortodox, dar nu creștin, este o stare care în limbajul creștin are un nume aparte: înseamnă a fi un fariseu, a fi atât de prins de litera legiurilor bisericești, încât să pierzi

duhul care le dă viața, duhul adevăratului creștinism.

4. „DUREREA INIMII, GRANIȚA CARE-I DESPARTE PE CONVERTIȚII NEBUNI ȘI PE ORTODOCȘII NEPĂSĂTORI, DE ADEVĂRAȚII NEVOITORI”

Părintele Serafim credea că fără străpungerea inimii și zdrobirea lăuntrică născută din durerea inimii, convertiții rămân la nivel orizontal, examinând tot ce ține de Ortodoxie după părerile lor personale și încrezându-se în greșitele concluzii ale minților lor logice.

5. „ANTIHRIST TREBUIE ÎNȚELES CA FENOMEN DUHOVNICESC”

De ce vor dori toți cei din lumea întreaga să se închine lui? Evident, fiindcă este ceva în el ce corespunde cu ceva din noi. Iar acest ceva este lipsa lui Hristos din noi înșine. Dacă ne vom închina lui (ferească Dumnezeu!), va fi pentru că vom simți o atracție către un lucru exterior, care s-ar putea să semene a creștinism, de vreme ce antihrist înseamnă cel ce este în loc de Hristos, sau seamănă cu Hristos.

6. „EVOLUȚIONISMUL ESTE FILOZOFIA LUI ANTIHRIST”

Evoluția este unul din cele mai primejdioase concepte cu care se confruntă creștinul ortodox de astăzi, fiind poate adevărata cheie a asaltului asupra Bisericii, a însăși filozofiei (căci există așa ceva!) viitorului antihrist.

7. „SĂ FIM PREGĂTIȚI SĂ DĂM SOCOTEALĂ DE CREDINȚA NOASTRĂ ÎNAINTEA CELOR FĂRĂ CREDINȚĂ”

Dintr-un cuvânt rostit în fața seminaristilor și fraților de la Jordanville: „Văd aici viitori păstori,

călugări, creștini ortodocși râvnitori și închinători. Cine sunteți voi? Care este identitatea voastră? Voi ar trebui să fiți cei care își dau seama ce este creștinismul ortodox și ce înseamnă să fii creștin ortodox. Nimeni nu vă va sili să ajungeți la această înțelegere – trebuie să o faceți voi singuri. Este bine să ne gândim la aceasta din când în când. Sunteți oare pregătiți să faceți ceea ce spune Sfântul Petru, adică să dați socoteală de credința voastră înaintea celor fără credință?”

8. „ASTĂZI ÎN RUSIA, MÂINE ÎN AMERICA”

Părintele Serafim avea mereu în vedere prorocia Starețului Ignatie de Harbin (Manciuria), un părinte văzător cu duhul, care încă din anii ‘30 spunea: „Ceea ce a început în Rusia se va încheia în America”.

Părintele Serafim Rose: „Nu vreau să vă sperii, însă este mai bine să conștientizăm faptul că ceea ce suferă ei acum, sau ceva asemănător, va veni probabil și aici, și cât de curând. Noi trăim vremurile din urmă, antihrist este aproape, iar ceea ce se petrece în Rusia și în alte țări asemenea ei reprezintă experiența normală a vremurilor noastre. Aici, în Occident, noi trăim într-un paradis la nebunilor, care oricând se poate pierde și, foarte probabil, așa se va și întâmpla. Să începem dar să ne pregătim – nu făcând stocuri de alimente sau alte lucruri, așa cum s-au apucat unii să facă în America, ci cu o pregătire lăuntrică de creștini ortodocși.”

9. „CALEA CEA MAI BUNĂ ESTE DE A NE ÎNMUIA INIMILE, DE A LE FACE MAI SUPLE”